

1. כיצד יצויינו שמות נפטרים של טרנסג'נדרים בשלט על הקבר? לפי אברי המין או לפי ההגדרה העצמית?

שמות הנפטרים המצויינים על השלטים וכן בשאר הטפסים הקשורים להליך הקבורה הם על פי המופיע בתעודת זהות. יחד עם זאת, בכל הקשור לשלט, אין מניעה לרשום שם אחר (בנוסף לשם כפי המופיע בת.ז.) לפי רצון המשפחה ו/או הנפטר.

2. מי מחליט על שימוש בלשון זכר או נקבה בטקס האשכבה ובנוסח השלט?

ברוב ככל המקרים, בני המשפחה המטפלים בהבאת יקירם המנוח לקבורה הם אלה שאומרים לאנשי חברת הקבורה מה שמו של המנוח ושם הוריו, ועל סמך מה שהמשפחות מוסרות לחברת הקבורה, נוהגים אנשים חברת הקבורה להשתמש בטקס האשכבה.

לגבי השלט, ראו תשובה לעיל.

ככל שהמנוח הביע את רצונו בצוואה בצורה שונה ממה שנמסר על ידי בני משפחתו, הצוואה קובעת.

3. בהעדר נהלים או הנחיות, האם משמעות הדבר היא כי החברה קדישא המקומית פועלת לפי שיקול דעתה מבחינת ההתייחסות הלשונית לנקבר/ת כגבר או אישה?

ראו התשובות לעיל.

4. איך מתחקים אחר רצון המת?

ככל שהמנוח הניח צוואה ובה הביע המנוח את רצונו, כשאין לחברת הקבורה יסוד להניח שהמנוח חזר בו מהאמור בה, רצון המת ייקבע על פי הצוואה (מלבד הליך הטהרה שבו קובע המראה החיצוני).

5. האם נלקחים בחשבון האופן בו המת חי את חייו, לבושו החיצוני וכו' כדי להתחקות אחר רצונו להיקבר כגבר או אישה? (לדוג', מת בעל חזות חיצונית של אישה עם אברי מין גבריים – האם די יהיה במראהו החיצוני כדי ללמד על רצונו להיקבר כאישה?)

השאלה לא ברורה דיה, שכן בכל הקשור לעצם הקבורה עצמה, אין הבדל בין קבורה של גבר לקבורה של אשה.

6. האם בהעדר צו קיום צוואה לא יכובדו רצון הנפטר או צוואתו ויועדף רצון המשפחה?

חוק הירושה אמנם אינו מכיר בצוואה ללא צו קיום. יחד עם זאת, בכל הנוגע לטקס הקבורה, מאחר ובפועל קשה מאוד להשיג צו קיום צוואה לפני הקבורה, חברות קדישא מתחשבות באמור בצוואה וככל שאין להן יסוד להניח שהמנוח חזר בו מהאמור בצוואה, הן מכבדות את רצון המנוח כפי העולה מהצוואה.